

Arrest

nr. 156 295 van 10 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. CUYPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Kumiekse origine. U werd geboren op (...) in Makhatchkala (republiek Dagestan), van waar u ook afkomstig bent. In oktober 2014 vatte u uw studie op de Hogeschool voor economie in Makhatchkala aan, waar u uw medestudent A. S. (...) leerde kennen. Na jullie kennismaking begon S. (...) zich meer en meer aan u op te dringen en trachtte u te beïnvloeden in verband met zijn ideeën over de islam en de heilige oorlog in Syrië. Op 17 oktober 2014 werd u thuis 's avonds opgebeld door S. (...) die u verzocht zijn vrouw op te halen op zijn appartement

en haar naar hem in de stadswijk Reduktorne te begeleiden. U vertelde uw moeder dat u een halfuurtje zou weg zijn en nam vervolgens een taxi naar S. (...)’s appartement waar u zijn vrouw ophaalde. De taxi bracht jullie naar de stadswijk Reduktorne. Toen jullie daar aankwamen belde u S. (...) op om hem te verwittigen. Plots werd de doorweg van jullie taxi verhinderd door een andere wagen waar drie mannen uitstapten. Een van deze mannen deed een stopgebaar naar jullie taxi. Op ditzelfde moment kwam S. (...) op jullie taxi afgelopen. Toen de overige twee mannen van de andere wagen hem opmerkten begonnen ze hem te achtervolgen, waarna S. (...) wegluchtte. Uzelf vluchtte vervolgens uit de taxi en trachtte eveneens weg te vluchten, waarna de persoon die een stopgebaar naar jullie taxi deed u achtervolgde. Na het horen van een schot, weliswaar in de andere richting dan waarheen u liep, viel u neer, waarna u werd overmeesterd door de persoon die u achtervolgde en die u vervolgens handboeide. Uiteindelijk werd u door deze personen, die agenten bleken te zijn, met een andere dienstwagen die zij hadden opgeroepen overgebracht naar de Regionale Afdeling Binnenlandse Zaken (ROVD) van het Leninskydistrict, waar ze uw gsm-toestel, wat geld en uw Russisch binnenlands paspoort van u afnamen. Vervolgens werd u er ondervraagd over uw vriend S. (...) en uw banden met hem. Het bleek dat S. (...), die naar aanleiding van bovenvermeld incident werd doodgeschoten, bij de rebellen betrokken was. U werd tevens hardhandig geslagen met een fles water waarbij u het bewustzijn verloor. De volgende ochtend, op 18 oktober 2014, belde een permanentieambtenaar van diezelfde ROVD op uw verzoek uw moeder op om haar te verwittigen waar u zich bevond. Diezelfde dag voerde de politie bij jullie thuis een huiszoeking uit toen zij ook het Russisch binnenlands paspoort van uw moeder in beslag namen om te verhinderen dat zij het land zou verlaten. Uw oom, de broer van uw moeder, A. (...), kon inmiddels via zijn connecties ervoor zorgen dat het hoofd van de ROVD van het Leninsky district u hielp vrijkomen. Zo liet hij u op 19 oktober 2014 ontsnappen. Na uw vrijlating werd u onmiddellijk bij een kennis van uw oom in het afgelegen dorp Almalo ondergebracht. Van uw moeder vernam u dat betaald werd voor uw vrijlating. Tevens werd het hoofd van de ROVD dat u hielp ontsnappen na uw vrijlating aangehouden op verdenking van corruptie, aangezien uw situatie niet het enige geval bleek te zijn waarbij hij werd omgekocht. Nog na uw vrijlating werd uw moeder thuis bezocht door rebellen, handlangers van uw kennis S. (...), die u ervan beschuldigden S. (...) te hebben verraden. Ten slotte bezocht u samen met uw moeder en uw oom A. (...) na uw vrijlating de mensenrechtenorganisatie ‘Memorial’ te Khasavyurt, waar jullie de medewerkster Y. R. (...) spraken. Van haar vernamen jullie dat zij jullie niet konden helpen en ze raadde jullie aan het land te verlaten. Op 15 november 2014 vertrok u samen met uw moeder per bus naar Rostov (Rusland), van waar een kennis van uw oom jullie naar Bryansk (Rusland) vervoerde. Vanuit Briansk reisden u en uw moeder vervolgens verstoopt in de laadruimte van een vrachtwagen naar België, waar jullie aankwamen op 18 november 2014 en diezelfde dag jullie asielaanvraag indienden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Russisch internationaal paspoort en uw rijbewijs.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omdat u in Dagestan problemen kende met de autoriteiten, die u ervan verdenken banden te hebben met de rebellen, alsook met de rebellen zelf, die u verdenken hun medestrijder A. S. (...) te hebben verraden, naar aanleiding waarvan deze persoon is omgekomen.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst legde u onaannemelijk vage verklaringen af en werden enkele tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw onderlinge verklaringen en tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw moeder, die betrekking hebben op enkele kernaspecten van uw asielrelaas.

Zo verklaarde u uitdrukkelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet te weten of er voor uw vrijlating geld werd betaald (DVZ, Vragenlijst, vraag 3.1). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat er wel voor uw vrijlating werd betaald en dat u dit zo van uw moeder had vernomen toen zij u bezocht in het dorp Almalo waar u na uw vrijlating onderdook (CGVS, p. 3, 16-17), wat geheel niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw voorgaande verklaringen op de DVZ. Toen u met uw eerdere verklaring op de DVZ werd geconfronteerd, antwoordde u dat u dit pas later (dan uw interview op de DVZ) te weten kwam (CGVS, p. 18). Toen u vervolgens op uw eerdere verklaring werd gewezen dat u dit reeds van uw moeder had vernomen toen u nog in Dagestan verbleef (namelijk wanneer zij u bezocht in het dorp waar u onderdook na uw vrijlating (CGVS, p. 3, 16-17)), antwoordde u plots zich niet meer te herinneren of het u toen al dan niet werd verteld (CGVS, p. 18-19), wat deze vastgestelde tegenstrijdigheden echter geenszins opheft. Uw moeder verklaarde nog tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, na de vraag eerst meermaals te hebben ontweken, dat zij u niet heeft verteld dat er betaald werd voor uw vrijlating (CGVS, moeder, p. 7), wat met geen van uw versies hieromtrent in overeenstemming kan worden gebracht.

Voorts verklaarde u dat een huiszoeking plaatsvond bij u thuis, toen het Russisch binnenlands paspoort van uw moeder in beslag genomen werd, op 18 oktober 2014, namelijk toen u nog werd vastgehouden

(CGVS, p. 8, 18). Uw moeder verklaarde daarentegen dat deze huiszoeking, waarbij haar binnenlands paspoort in beslag werd genomen, plaatsvond op 20 oktober 2014, namelijk nadat u reeds werd vrijgelaten. Toen uw moeder met uw verklaring hieromtrent werd geconfronteerd, volhardde zij in haar versie van de feiten, dat de huiszoeking na uw vrijlating plaatsvond, op 20 en niet 18 oktober (CGVS moeder, p. 5-6). Deze verklaring biedt echter geen verschoonbare uitleg om deze tegenstrijdigheid op te heffen.

Daarnaast verklaarde u dat uw moeder thuis door rebellen, handlangers van S. (...), die meenden dat u S. (...) had verraden, werd bezocht, na uw vasthouding (CGVS, p. 17). Uw moeder verklaarde daarentegen dat zij door deze rebellen thuis werd bezocht in de nacht van 18 op 19 oktober 2014, namelijk toen u nog werd vastgehouden (CGVS moeder, p. 6), wat wederom niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaringen hieromtrent.

Voorts wist u niet wat er verder met de vrouw van uw kennis S. (...) gebeurd was, noch met de taxichaffeur die u en S. (...)’s vrouw naar de stadswijk Reduktorne had gebracht waar u vervolgens door de politie van het Leninskiy district werd overmeesterd en aangehouden en waar S. (...) door medewerkers van diezelfde dienst werd doodgeschoten, en u hebt hier ook geenszins naar geïnformeerd. U wist evenmin of er ruchtbaarheid gegeven werd aan het feit dat S. (...) naar aanleiding van dit incident werd doodgeschoten (CGVS, p. 10-12, 15-16). Daar deze elementen betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas, kan redelijkerwijze van u en uw moeder worden verwacht dat jullie hieromtrent gedetailleerde en coherente informatie konden verschaffen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit gehaald.

Daarnaast werd vastgesteld dat uw verklaringen evenmin in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Zo verklaarde u dat het hoofd van de ROVD van het Leninskiy district, Aliev Musalim, die u tegen betaling liet ontsnappen op 20 oktober 2014, nadien zelf werd aangehouden, op verdenking van corruptie, aangezien u tegen betaling door hem werd vrijgelaten en aangezien uw situatie niet het enige geval bleek te zijn waarbij hij werd omgekocht, hetgeen u van uw oom A. (...) vernam (CGVS, p. 16-17, 19). Na enig onderzoek blijkt dat Aliev Musalim, plaatsvervangend hoofd van de politie van het Leninskiy district in Makhatchkala, inderdaad door medewerkers van de Russische Veiligheidsdienst werd gearresteerd omdat hij zich had laten omkopen door een ondernemer opdat de politie zich niet zou inlaten met de bouw van een commerciële instelling, maar dit op 31 augustus 2014, met andere woorden bijna twee maanden vóór uw vermeende aanhouding. Dit valt bijgevolg geheel niet te rijmen met uw verklaring dat deze persoon pas werd aangehouden op verdenking van corruptie ná uw vrijlating van 19 oktober 2014, waarvan na een zoekopdracht in Google dan ook niets verschijnt. Daar ook dit element raakt aan de kern van uw asielrelaas, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent juiste verklaringen kon afleggen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.

Voorts verklaarden u en uw moeder dat jullie na uw vrijlating de mensenrechtenorganisatie 'Memorial' te Khasavyurt bezochten, waar jullie de medewerkster Y. R. (...) spraken, aan wie jullie al jullie problemen uitlegden. Van haar vernamen jullie dat zij jullie niet konden helpen en ze raadde jullie aan het land te verlaten (CGVS, p. 8-9, 19; CGVS moeder, p. 7; DVZ moeder, Vragenlijst, vraag 3.5). Na in dit verband contact te hebben opgenomen met Y. R. (...) van de afdeling van de mensenrechtenorganisatie Memorial in Khasavyurt, antwoordde zij dat in oktober 2014 twee gezinnen bij haar op consultatie kwamen voor hulp voor hun zoon. Zij gaf hierbij de namen van deze gezinnen, maar die komen niet overeen met uw naam. Verder werd na grondig onderzoek evenmin enige informatie teruggevonden in de open bronnen van uw arrestatie of de dood van A. S. (...). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw clandestiene reisweg van Rusland naar België. U verklaarde dat u samen met uw moeder Vanuit Bryansk (Rusland) verstoep in de laadruimte van een vrachtwagen naar België reisden. Jullie waren onderweg niet in het bezit van geldige reisdocumenten en werden onderweg niet persoonlijk gecontroleerd (CGVS, p. 7-10). Deze uitleg is niet aannemelijk. Uit informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd, waarbij hoogtechnologisch materiaal wordt ingezet. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u en uw moeder verstoep in de laadruimte van een vrachtwagen de Schengen-zone zijn binnengekomen, zonder gevonden te worden. In dit verband is het evenmin aannemelijk dat jullie geen afspraken zouden hebben gemaakt met de persoon die jullie van Rusland naar België begeleidde, indien er onderweg aan een grenscontrole iets mis zou lopen, aangezien jullie illegaal reisden (CGVS, p. 10). Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars/chauffeurs bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het immers onwaarschijnlijk dat er geen concrete afspraken werden

gemaakt over wat er zou moeten gebeuren in geval van controle onderweg. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u en uw moeder de door jullie gebruikte reisdocumenten voor jullie reis naar België, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door jullie verkregen visum voor jullie reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop jullie uit uw land vertrokken zijn of de EU zijn binnengekomen, verborgen te houden. Hierdoor wordt de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

In ditzelfde verband, en aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen van u en uw moeder aangaande het ontbreken van jullie Russische binnenlandse paspoorten, het identificatiedocument van een Russisch staatsburger bij uitstek, die luidens jullie door de politie in beslag werden genomen (CGVS, p. 7-8; CGVS moeder, p. 4-5). Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u en uw moeder ook jullie Russische binnenlandse paspoorten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo informatie over de uitreiking van een (ander dan door jullie neergelegd) internationaal paspoort, of een eventuele woonregistratie elders in de Russische Federatie, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder onderuit gehaald.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw Russisch internationaal paspoort en uw Russisch rijbewijs bevatten uitsluitend informatie over uw identiteit, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Daar het asielrelaas van uw moeder, G. K. (O.V. 7.980.746) volledig verbonden is met dat van u (CGVS moeder, p. 3), kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van haar asielaanvraag besloten werd tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de

vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij haar verweer beperkt tot de opmerking dat de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden niet relevante aspecten van het asielaanvraag betreffen en derhalve onvoldoende zwaarwichtig of determinerend zijn, zonder dat zij een poging onderneemt om deze tegenstrijdigheden *in concreto* te weerleggen. De Raad is evenwel van oordeel dat in een asielaanvraag waarbij iemand die door zijn autoriteiten wordt vervolgd wegens banden met een persoon, *in casu* S., die betrokken zou zijn bij de rebellen, de huiszoekingen naar aanleiding hiervan, de dreiging van de rebellen in het ouderlijk huis gesteund op verraad tegenover S., de wijze van vrijlating en het al dan niet om deze reden van vrijlating vervolgd worden door het hoofd van de ROVD wegens corruptie, wel degelijk uitermate wezenlijke elementen van het asielaanvraag betreffen die de kern van de door verzoekende partij voorgehouden problematiek uitmaken. De vastgestelde tegenstrijdigheden desbetreffend verhinderen dan ook terecht aan dit relaas enig geloof te hechten.

Ten slotte wijst de Raad erop dat verzoekende partij ook de motiveringen aangaande het zich niet informeren naar het lot van de echtgenote van S. en de taxichauffeur, aangaande de niet strokende informatie van de mensenrechtenorganisatie 'Memorial' en aangaande haar beweerde clandestiene reisweg, die het ongeloofwaardig bevinden van het asielaanvraag enkel bevestigen, ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

2.2.4. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.5. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit

het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid waardoor deze eveneens als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT